

יומא דף סט

דיוק ממשנתנינו: מדקתני **באצטלית לבן משלו** - מכלל דקריאה לאו עבודה היא. וקתני: **אם רצה לקרות בבגדי בוך - קורא**. שמעת מינה: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן!
דחייה: דילמא שאני קריאה, דצורך עבודה היא
עניין זה נשאלה כבר בעבר: דאיבעיא לן: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן, או לא ניתנו ליהנות בהן?

תשובה 1: תא שמע: **לא היו ישנים בבגדי קודש**. שינה הוא דלא, הא מיכל - אכלי - ז"א ליהנות ניתנו
דחייה: דילמא שאני אכילה, דצורך עבודה היא, כדתניא: (שמות כט) **ואכלו אתם אפר כפר כהן** מלמד שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין.
קושי על הדחייה: שינה הוא - דלא, הא הלוכי - מהלכי!
תירוץ: בדין הוא דהלוכי נמי לא, וסיפא איצטריכא ליה: **פושטין ומקפלין ומניחין תחת ראשיהם**.

תשובה 2: **פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן**, שמעת מינה: בגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן!
דחייה: אמר רב פפא: לא תימא תחת ראשיהן, אלא אימא: כנגד ראשיהן.
דיוק מזה: אמר רב משרשיא: שמעת מינה תפילין מן הצד שפיר דמי.
חיזוק לדחייה: הכי נמי מסתברא דכנגד ראשיהן, דאי סלקא דעתך תחת ראשיהן - ותיפוק לי משום כלאים, דהא איכא אבנט! ונהי נמי דניתנו ליהנות בהן - הא מתהני מכלאים!

קושי לחיזוק: הניחא למאן דאמר: אבנטו של כהן גדול (בשאר ימות השנה) זה הוא אבנטו של כהן הדיוט, אלא למאן דאמר: אבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט (ואין בו שעטנז) מאי איכא למימר?

תירוץ ומיד דחיתתו: וכי תימא: כלאים בלבישה והעלאה הוא דאסור, בהצעה שרי - והתניא: (ויקרא יט) **זא יערה עיניך - אבל אתה מותר להציעו תחתך, אבל אמרו חכמים: אסור לעשות כן, שמא תיכרך נימא אחת על בשרו**.

עוד תירוץ ומיד דחיתתו: וכי תימא: דמפסיק ליה מידי ביני ביני - והאמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי משום קהלא קדישא שבירושלים: אפילו עשר מצעות זו על גב זו, וכלאים תחתיהן - אסור לישון עליהן.

מסקנה כדחייה: אלא לאו שמע מינה: כנגד ראשיהן, שמע מינה.

דחייה: רב אשי אמר: לעולם תחת ראשיהן

קושי: והא קא מתהני מכלאים!

תירוץ: בגדי כהונה קשין הן, כי הא דאמר רב הונא בריה דרבי יהושע: הא נמטא גמטא דנרש - שריא.

חיזוק לדחייה ובכך מסקנה אחרת: תא שמע: **בגדי כהונה, היוצא בהן למדינה - אסור, ובמקדש, בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה - מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן, שמע מינה**.

קושי על ברייתא זו שהביאו כחיזוק: ובמדינה לא? והתניא: **בעשרים וחמשה [בטבת] יום הר גזרים [הוא], דלא למספד. יום שבקשו כותיים את בית אלהינו מאלכסנדרוס מוקדון להחריבו ונתנו להם. באו והודיעו את שמעון הצדיק. מה עשה? לבש בגדי כהונה, ונתעטף בבגדי כהונה, ומיקרי ישראל עמו, ואבוקות של אור בידיהן, וכל הלילה הללו הולכים מצד זה והללו הולכים מצד זה עד שעלה עמוד השחר...**

רמב"ן שמות פרק כח פסוק ב

(ב) לכבוד ולתפארת - שיהיה נכבד ומפואר במלבושים נכבדים ומפוארים, כמו שאמר הכתוב כחתן יכהן פאר (ישעיה סא י), כי אלה הבגדים לבושי מלכות הן, כדמותן ילבשו המלכים בזמן התורה, כמו שמצינו בכתנת ועשה לו כתנת פסים (בראשית לו ג), שפירושו מרוקמת כדמות פסים, והיא כתנת תשבץ כמו שפירשתי, והלבישו כבן מלכי קדם... ועל דרך האמת, לכבוד ולתפארת, יאמר שיעשו בגדי קדש לאהרן לשרת בהם לכבוד השם השוכן בתוכם ולתפארת עזם, כדכתיב (תהלים פט יח) כי תפארת עזמו אתה... שיהיה מקום המקדש מפואר בתפארת, ומקום רגליו, שהוא מקום בית המקדש, מכובד בכבוד השם. וכן ובישראל יתפאר (שם מד כג), שיהיה מראה ומיחד בהם תפארתו, וכן אמר למטה גם בבגדי הבנים כלם לכבוד ולתפארת (להלן פסוק מ), ואמר בקרבנות יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתו אפאר (ישעיה ס ז). והנה המזבח רצונו, והכבוד בית תפארתו. והיו הבגדים צריכי עשייה לשמן, ויתכן שיהיו צריכי כוונה, ולכן אמר ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי רוח חכמה, שיבינו מה שיעשו. וכבר אמרו (יומא סט א) **דמות דיוקנו מנצח לפני בבית מלחמתי**:

נחמיה פרק ח

- (א) ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה ה' את ישראל:
(ב) ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי:
(ג) ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבנים ואזני כל העם אל ספר התורה:
(ד) ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם:
(ה) ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם:
(ו) ויברך עזרא את ה' האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחו לה' אפים ארצה:
(ז) וישוע ובני ושרבנה זמין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יונבד חנו פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם:
(ח) ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא:

נחמיה פרק ט

- (א) וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם:
(ב) ויבדלו זרע ישראל מפל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם:
(ג) ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת ה' אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים לה' אלהיהם:
(ד) ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל ה' אלהיהם:
(ה) ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחה קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה:
(ו) אתה הוא ה' לבדך את אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לד משתחוים:
(ז) אתה הוא ה' האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם:
(ח) ומצאת את לבבו נאמן לפניך וקרית עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבوسی והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה:

זכריה פרק יג

- (ב) והיה ביום ההוא נאם ה' צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: